



dr hab. Jan P. Madej, prof. uczelni
Katedra Immunologii, Patofizjologii i Prewencji Weterynaryjnej
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu
ul. C.K. Norwida 31, 50-375 Wrocław

Wrocław, 2025-08-05

O C E N A

**osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego, organizatorskiego
i popularyzatorskiego dr Mateusza Mikiewicza
w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria**

Ocena formalna

Podstawę do wykonania recenzji osiągnięcia naukowego Habilitanta stanowi uchwała nr 18/2025 Rady Naukowej Dyscypliny Weterynaria Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie z dnia 4 lipca 2025 r. w sprawie powołania Komisji Habilitacyjnej oraz pismo Przewodniczącego Rady Naukowej Dyscypliny Weterynaria prof. dr hab. Tomasza Maślanki nr WMW-DZ.5211.1.2025 z dnia 10.07.2025 r. Recenzję wykonano na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571). Przesłana dokumentacja jest kompletna i w mojej ocenie spełnia wymogi formalne.

Przebieg pracy zawodowej Habilitanta

Doktor Mateusz Mikiewicz uzyskał tytuł lekarza weterynarii na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie w 2012 roku. W latach 2015-2019 był zatrudniony na etacie asystenta w Katedrze Anatomii Patologicznej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. W roku 2019 uzyskał stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie weterynaria, nadany uchwałą Rady Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, na podstawie rozprawy pt. „Wpływ deksametazonu i simwastatyny na proliferację i apoptozę komórek wątrobowych u prosiąt”, której promotorem był prof. dr hab. Tadeusz Rotkiewicz, a promotorem pomocniczym dr n. wet. Iwona

Otrocka-Domagała. Od roku 2020 do chwili obecnej jest zatrudniony na stanowisku adiunkta w tej samej Katedrze.

Ocena osiągnięcia naukowego, o którym mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024r. poz. 1571).

Osiągnięcie naukowe doktora Mateusza Mikiewicza stanowi cykl powiązanych tematycznie artykułów pod wspólnym tytułem: „*Rola markerów immunohistochemicznych i mikrośrodowiska zapalnego w biologii kocich włókniakomięsaków poiniekcyjnych*”.

Cykl obejmuje trzy oryginalne artykuły naukowe opublikowane w czasopismach indeksowanych w bazie Journal Citation Reports (JCR) o łącznym współczynniku wpływu (IF) wynoszącym 7,0 oraz liczbie punktów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNiSW) równej 380. Pracami wchodzącymi w skład omawianego cyklu są:

1. **Mateusz Mikiewicz**, Katarzyna Paździor-Czapula, Joanna Fiedorowicz, Michał Gesek, Iwona Otrocka-Domagała. Metallothionein expression in feline injection site fibrosarcomas. BMC Vet. Res. 2023;19: 42. DOI: 10.1186/s12917-023-03604-5
(IF₂₀₂₃ = 2,3 MNiSW₂₀₂₃ = 140)
2. **Mateusz Mikiewicz**, Katarzyna Paździor-Czapula, Joanna Fiedorowicz, Iwona Otrocka-Domagała. Expression of programmed cell death protein 1 and programmed cell death ligand 1 in feline injection site fibrosarcomas. Res. Vet. Sci. 2024;176:105350. DOI: 10.1016/j.rvsc.2024.105350
(IF₂₀₂₃ = 2,4 MNiSW₂₀₂₄ = 100)
3. **Mateusz Mikiewicz**, Iwona Otrocka-Domagała. Immunohistochemical analysis of smooth muscle actin and CD31 in feline post-injection site fibrosarcomas: association with tumour grade, vascular density, and multinucleated giant cells. BMC Vet. Res. 2025;21:191. DOI:10.1186/s12917-025-04637-8
(IF₂₀₂₄ = 2,3 MNiSW₂₀₂₄ = 140)

Światowa ranga czasopism posiadających wysokie współczynniki IF oraz punktację MNiSW, wyraźnie wskazują na wysoki poziom przeprowadzonych badań. We wszystkich artykułach Habilitant jest pierwszym oraz korespondencyjnym autorem, a jego **udział w powstaniu publikacji był wiodący** i polegał na opracowaniu koncepcji oraz metodyki badań, uzyskaniu finansowania z Narodowego Centrum Nauki w ramach konkursu Miniatura 5 (Nr DEC-2021/05/X/NZ4/00037), zebraniu próbek, zaplanowaniu i wykonaniu analiz laboratoryjnych, opracowaniu i interpretacji wyników, wykonaniu rycin, sformułowaniu wniosków, przygotowaniu manuskryptu oraz odpowiedzi na recenzje. Powyższe zostało potwierdzone oświadczeniami współautorów, których

fotokopie wraz z odbitkami prac umieszczono w autoreferacie. Szacunkowy udział procentowy Habilitanta w powstaniu każdej z publikacji był również bardzo wysoki.

Wszystkie trzy prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego dotyczą roli wybranych markerów charakteryzujących komórki nowotworowe oraz komórki mikrośrodowiska guza we włókniakomięsach poinfekcyjnych u kotów. Kandydat postawił sobie za cel zbadanie ekspresji wybranych markerów immunohistochemicznych takich jak: metalotioneina I-II, Ki67, CD31, aktyna mięśni gładkich (SMA), białko receptora programowanej śmierci 1 (PD-1) wraz z jego ligandem PD-L1, a także elementów mikrośrodowiska guza (gęstość naczyń, liczba wielojądrzastych komórek olbrzymich) w biologii włókniakomięsaków poinfekcyjnych kotów. Parametry te miały być rozpatrywane w odniesieniu do stopnia złośliwości guza, wskazać na ewentualne interakcje pomiędzy komórkami nowotworowymi a komórkami nadzoru immunologicznego oraz umożliwić wyłonienie markerów przydatnych do celów prognostycznych lub terapeutycznych. Wybór ocenianych parametrów oraz wykorzystanie nowoczesnej metodyki badań opartej o barwienia immunohistochemiczne należy uznać za właściwe i wskazujące na dogłębną znajomość aktualnej literatury dotyczącej omawianego tematu. Również liczebność grup badawczych oraz zastosowane metody analizy statystycznej nie budzą wątpliwości i uprawniają do wyciągnięcia wniosków dotyczących tego typu nowotworów.

W pierwszej publikacji wchodzącej w skład cyklu habilitacyjnego Kandydat dokonał oceny ekspresji izoform metalotioneiny I-II i białka Ki67 w komórkach nowotworowych oraz histologicznej oceny stopnia złośliwości nowotworu (I-III) na podstawie opisanego wcześniej w literaturze kryterium histologicznej klasyfikacji mięsaków tkanek miękkich u kotów. Na podstawie negatywnej korelacji ekspresji metalotioneiny ze stopniem złośliwości nowotworu oraz z nasileniem procesu zapalnego Habilitant wyciągnął wniosek, że obniżenie ekspresji metalotioneiny może sprzyjać progresji nowotworu oraz jego zdolności do unikania odpowiedzi immunologicznej. Przeprowadzone badania mają również potencjalne znaczenie praktyczne, ponieważ ekspresja metalotioneiny jest powiązana z opornością na chemioterapię i radioterapię w nowotworach, stąd poziom jej ekspresji może wpływać na odpowiedź terapeutyczną w przypadku włókniakomięsaków poinfekcyjnych. Uzyskane wyniki wskazują na dodatnią korelację między wskaźnikiem Ki67 a stopniem złośliwości histologicznej, stopniem martwicy oraz wyższym poziomem nacieku zapalnego, co potwierdza znaczenie tego markera między innymi w ocenie agresywności zmiany w omawianym nowotworze u kotów.

W publikacji nr 2. Habilitant przeanalizował ekspresję białek PD-1 i PD-L1 w komórkach nowotworowych oraz w nacieku zapalnym z uwzględnieniem stopnia złośliwości nowotworu. Wykazano, że włókniakomięsaki poinfekcyjne o wyższym stopniu złośliwości charakteryzuje

zwiększona ekspresja PD-1 i PD-L1, co wydaje się mieć związek z mechanizmami progresji nowotworu oraz tłumienia odpowiedzi immunologicznej w guzach o wysokiej agresywności. Podobnie występowanie obu antygenów dodatnio korelowało z nasileniem nacieku zapalnego, co sugeruje, że przewlekły stan zapalny może przyczyniać się do modulacji odpowiedzi immunologicznej nowotworu. Z kolei wysoka ekspresja PD-1 w limfocytach mikrośrodowiska guza o wysokiej złośliwości wskazuje, że ten antygen może stanowić potencjalny cel postępowania terapeutycznego w leczeniu włókniakomięsaków poiniekcyjnych. Ponadto ekspresja PD-1/PD-L1 wydaje się być obiecującym markerem progresji włókniakomięsaków poiniekcyjnych oraz rokowania dla pacjentów.

Publikacja nr 3. dotyczy oceny ekspresji SMA, CD31, liczby naczyń krwionośnych, komórek olbrzymich wielojądrzastych w odniesieniu do stopnia złośliwości nowotworu w obrazie histologicznym. Wyniki badań wykazały wzrost ogólnej liczby komórek olbrzymich wielojądrzastych oraz liczby tych komórek ekspresjonujących CD31 w guzach o wyższym stopniu złośliwości, co sugeruje ich udział w progresji nowotworu. Stwierdzono również, że nowotwory z większą liczbą komórek olbrzymich wielojądrzastych wykazywały niższą gęstość naczyń, co sugeruje, że te komórki mogą uczestniczyć w zjawisku mimikry naczyniowej prowadzącej do wytworzenia alternatywnego unaczynienia guza pozbawionego typowych komórek śródbłonna. Odnotowano również dodatnią korelację pomiędzy liczbą komórek olbrzymich wielojądrzastych w nowotworach, a rozległymi obszarami martwicy oraz indeksem mitotycznym i zaproponowano ich wykorzystanie jako markera prognostycznego we włókniakomięsakach poiniekcyjnych.

Wszystkie artykuły wchodzące w skład osiągnięcia naukowego stanowią tematyczną całość, a przeprowadzone badania w sposób wieloaspektowy charakteryzują fenotyp komórek nowotworowych i nacieku zapalnego oraz elementy mikrośrodowiska guza. Wyniki badań wraz z szeroko zakrojoną dyskusją stanowią ważny krok w zrozumieniu interakcji pomiędzy komórkami nowotworu a pozostałymi komórkami gospodarza i w znaczący sposób przyczyniają się do poszerzenia wiedzy z zakresu patomorfologii włókniakomięsaków u kotów. Przedstawione przez Habilitanta znaczenie prognostyczne i predykcyjne omawianych markerów wskazuje, że przeprowadzone badania mają znaczenie zarówno poznawcze jak i praktyczne. W opinii recenzenta, na uznanie zasługuje również fakt, że Kandydat uzyskał finansowanie na przeprowadzenie badań, w ramach projektu Miniatura 5 (kierownik projektu) finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki.

Reasumując, **osiągnięcie naukowe dr Mateusza Mikiewicza pt. „Rola markerów immunohistochemicznych i mikrośrodowiska zapalnego w biologii kocich włókniakomięsaków poiniekcyjnych”** na które składa się cykl powiązanych tematycznie artykułów oceniam bardzo

pozytywnie i stwierdzam, że **spełnia** ono **warunki określone ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024r. poz. 1571).**

Ocena innych osiągnięć naukowo-badawczych

Szerokie zainteresowania naukowe Kandydata oscylują wokół tematyki dotyczącej patogenezy nowotworów, doskonalenia metod diagnostycznych, oceny czynników prognostycznych oraz opracowywania skuteczniejszych strategii terapeutycznych. W swoich badaniach wykorzystuje ocenę morfologiczną poszerzoną o nowoczesną analizą immunofenotypową ze szczególnym uwzględnieniem aspektów różnic międzygatunkowych.

W osiągnięciu zatytułowanym „*Badania nad zmianami proliferacyjnymi w jamie ustnej u psów i kotów*”, Kandydat scharakteryzował częstość występowania określonych typów zmian zapalnych, rozrostowych i nowotworowych (łagodnych i złośliwych) u tych zwierząt. Określił również potencjalną agresywność zmian nowotworowych oraz ich znaczenie kliniczne, co przekłada się na bardziej precyzyjne rozpoznanie i postępowanie terapeutyczne oraz przyczynia się do poszerzenia wiedzy z zakresu patologii zwierząt towarzyszących. Wyniki tego projektu zostały zaprezentowane na międzynarodowym kongresie: 3rd Joint European Congress of the ESVP, ESTP and ECVP (Lyon, Francja, 2017), a następnie opublikowane w czasopiśmie Journal of Comparative Pathology (IF = 0,994, MNiSW = 100 pkt.).

Kolejnym osiągnięciem Habilitanta jest cykl 4 publikacji (łączny IF = 2,652 oraz MNiSW = 150 pkt.), dotyczących diagnostyki, czynników prognostycznych i znaczenia immunohistochemii w ocenie nowotworów zwierząt. Interesującym i nowatorskim podejściem była analiza wpływu przewlekłych procesów zapalnych na rozwój nowotworów. W ramach prowadzonych badań scharakteryzowano cztery różne nowotwory. Pierwszą zmianą był guz wywodzący się z komórek chromochłonnych rdzenia nadnerczy, gdzie wykazano przydatność diagnostyczną przeciwciał przeciwko neuroswoistej enolazie (NSE), chromograninie A (CGA), białku S100 oraz jądrowemu antygenowi komórek proliferujących (PCNA). Ciekawym wnioskiem płynącym z przeprowadzonej analizy było m. in. stwierdzenie, że złośliwy guz z komórek chromochłonnych może nie dawać przerzutów mimo obecności klasycznych cech złośliwości. W drugim artykule naukowym opisano dwa rzadkie przypadki nowotworów (u psa i u kota) wywodzących się z komórek Merkla z zastosowaniem kompleksowej oceny histopatologicznej i immunohistochemicznej. Wykazano neuroektodermalne pochodzenie guzów (ekspresja NSE oraz cytokeratyny AE1/AE3), brak ekspresji CGA oraz minimalną ekspresję metalotioneiny. Stwierdzono również wyraźne różnice międzygatunkowe polegające na wysokiej aktywności proliferacyjnej (indeks Ki67 i mitotyczny) u kota, a niskiej u psa, co daje odmienne rokowanie u tych zwierząt. W trzeciej publikacji Kandydat

dokonał oceny cech morfologicznych oraz fenotypu pozaszpikowych plazmocytom u psów i kotów, uwzględniając różnorodność typów histologicznych, lokalizacji oraz ekspresji takich markerów jak CD79α, CD18, PCNA i metalotioneiny. Wyniki potwierdziły wysoką przydatność CD79α jako markera diagnostycznego w przypadkach tego nowotworu u obu gatunków zwierząt oraz wskazały na możliwość wykorzystania metalotioneiny jako uzupełniającego markera aktywności nowotworu, szczególnie u psów. Czwarta publikacja dotyczyła szczegółowej charakterystyki morfologicznej i immunohistochemicznej wewnątrzgałkowego chrzęstniakomięsa u królika. Ekspresja wimentyny, przy braku ekspresji cytokeratyny AE1/AE3, potwierdziła mezenchymalne pochodzenie guza, a niski indeks Ki67 kwalifikował zmianę jako I stopień złośliwości. Powyższe wyniki badań mają znaczenie zarówno poznawcze jak i praktyczne, wskazując na użyteczność technik immunohistochemicznych w rozpoznaniu nowotworów o niespecyficznej morfologii oraz dostarczając narzędzi pomocnych w prognozowaniu przebiegu choroby.

Ostatnim osiągnięciem naukowym zaprezentowanym przez Kandydata, będącym w układzie chronologicznym jednym z pierwszych w Jego karierze zawodowej, jest cykl dwóch artykułów (łącznie IF = 2,123 i MNiSW = 135 pkt.) opublikowanych w ramach pracy doktorskiej. Opisane badania dotyczyły kompleksowej oceny wpływu długotrwałego podawania deksametazonu oraz simwastatyny na komórki wątrobowe, ze szczególnym uwzględnieniem mechanizmów zaburzeń proliferacyjnych i apoptotycznych na modelu świń. Analizie poddano próbki wątroby z wykorzystaniem badań histologicznych, histochemicznych (HE, PAS wg McManusa, Van Gieson'a, Feulgena i Plotona) oraz immunohistochemicznych (PCNA, Bcl-2, kaspazy-3 oraz analizę metodą TUNEL). Wykazano, że podawanie deksametazonu prowadzi do wystąpienia zmian wstecznych w postaci zwyrodnień glikogenowych, mięsnych i tłuszczowych hepatocytów, a także ogniskowej martwicy i przekrwienia naczyń. Jednocześnie obserwowano obniżenie wskaźników proliferacji komórkowej (PCNA, AgNORs, pAgNORs) oraz wzrost poziomu białka Bcl-2, co może świadczyć o aktywacji mechanizmów chroniących hepatocyty przed apoptozą. Badanie ujawniło istotne różnice w odpowiedzi hepatocytów na poszczególne substancje i wskazało na potencjalne zastosowanie markerów takich jak Bcl-2 i kaspaza-3 w ocenie ryzyka hepatotoksyczności.

Należy podkreślić, że we wszystkich powyższych artykułach naukowych dr Mateusz Mikiewicz był **pierwszym autorem**, a w zdecydowanej większości również autorem korespondencyjnym. Jego **wkład w powstanie tych publikacji był wiodący** i polegał na opracowaniu koncepcji badań, metodyki, zaplanowaniu i wykonaniu analiz laboratoryjnych, opracowaniu i interpretacji wyników, sformułowaniu wniosków, przygotowaniu manuskryptu oraz przygotowaniu odpowiedzi na recenzje.

Kandydat uczestniczył również w badaniach innych zespołów, co zaowocowało szeregiem publikacji, których jest współautorem.

- Cykl badań dotyczący oceny wpływu wybranych dodatków paszowych oraz czynników środowiskowych na wzrost, przeżywalność, morfologię tkanek i kondycję ryb słodkowodnych. Rezultaty badań stanowią istotny wkład w rozwój akwakultury i ochrony ryb słodkowodnych, wskazując na nowe rozwiązania poprawiające dobrostan i zdrowotność ryb w warunkach chowu intensywnego i restytucji środowiskowej (4 prace oryginalne o łącznym IF = 10,62 oraz MNiSW = 335 pkt. oraz 2 doniesienia konferencyjne).
- Identyfikacja oraz szczegółowa charakterystyka nowotworów i zmian nowotworopodobnych występujących u małych ssaków towarzyszących, takich jak świnki morskie, króliki, szczury i chomiki. Wyniki prowadzonych badań zostały zaprezentowane w 5 artykułach oryginalnych oraz w jednym doniesieniu konferencyjnym i stanowią istotny wkład w rozwój obszaru weterynarii o coraz większym znaczeniu klinicznym, jakim jest onkologia zwierząt egzotycznych.
- W ramach współpracy z Kliniką Reumatologii Collegium Medicum Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie dr Mateusz Mikiewicz uczestniczył w interdyscyplinarnych badaniach ostrej niewydolności serca w przebiegu zespołu aktywacji makrofagów (MAS), będącej rzadkim i ciężkim powikłaniem toczenia rumieniowatego układowego (SLE). Drugi artykuł miał charakter przeglądowy i dotyczył mechanizmów zmęczenia w przebiegu zapalnych chorób stawów, takich jak reumatoidalne zapalenie stawów (RZS), zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa oraz łuszczycowe zapalenie stawów. Sumaryczne wskaźniki bibliometryczne obu prac wynoszą IF = 8,8 oraz 280 pkt. MNiSW.
- Badania dotyczące różnych przypadków chorobowych występujących u zwierząt towarzyszących, egzotycznych i gospodarskich takich jak: nowotwory psów (przypadek agresywnego mięsaka prążkowanokomórkowego; opis mięsaka Kaposiego z nietypową lokalizacją w sercu i jamie brzusznej), guzy gruczołów apokrynowych, podskórna dirofilarioza u psów oraz niepłodność klaczy z wykorzystaniem biopsji endometrium. Efekty tych prac przyczyniają się do podniesienia standardów diagnostyki weterynaryjnej oraz poszerzają wiedzę na temat rzadkich i trudnych w rozpoznaniu przypadków klinicznych. (9 artykułów naukowych o sumarycznym IF = 5,414 i MNiSW = 322 pkt. oraz 5 doniesień konferencyjnych).
- Badania dotyczące wpływu czynników środowiskowych, żywieniowych i infekcyjnych na strukturę i funkcję narządów wewnętrznych ptaków, w szczególności układu pokarmowego i sercowo-naczyniowego (2 prace oryginalne o łącznym IF = 5,811 i 170 pkt. MNiSW oraz jedno doniesienie konferencyjne).

- Wpływ wybranych mediatorów zapalnych i wybranych substancji immunomodulujących na komórki układu odpornościowego (2 prace oryginalne o łącznym IF = 4,194 i 65 pkt. MNiSW).
- Wpływ czynników fizykalnych i antyoksydacyjnych na regenerację mięśni szkieletowych (współautorstwo).

Należy zaznaczyć, że dokumentacja dorobku naukowego Kandydata została przygotowana bardzo starannie. Zawiera szczegółowy opis poszczególnych osiągnięć przedstawiony w interesujący sposób i zaopatrzony w fotokopie wymaganych dokumentów. Nie odnalazłem jedynie oświadczenia, że Kandydat nie ubiegał się wcześniej o nadanie stopnia doktora habilitowanego, ale jego brak nie stanowi przeszkody w ocenie jego dorobku i osiągnięcia naukowego.

Podsumowując, wskaźniki naukometryczne wszystkich publikacji dr Mateusza Mikiewicza są imponujące i wynoszą: **33** artykuły naukowe (w tym 21 w czasopismach zagranicznych) z wyłączeniem 3 artykułów wchodzących w skład osiągnięcia naukowego; sumaryczny **Impact Factor = 52,727**; Punktacja **MNiSW = 2177**; **Liczba cytowań** według bazy Web of Science (Core Collection) wynosi **205** (w tym bez autocytowań 198), a według bazy Scopus odpowiednio **237** (206); **Indeks Hirscha** według obu baz wynosi **10**. Ponieważ w dokumentacji nie znalazłem precyzyjnego rozgraniczenia dorobku Kandydata przed i po uzyskaniu stopnia doktora, szacowana liczba publikacji do momentu uzyskania w/w stopnia wynosi 21 (IF = 14,473, MNiSW = 472 pkt.) natomiast po tym terminie, z wyłączeniem trzech publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego, wynosi 12 (IF = 31,36, MNiSW = 1330 pkt.). Oceniając powyższy dorobek, należy docenić szeroki wachlarz zainteresowań naukowych Kandydata oraz umiejętność oceny zmian histopatologicznych występujących u wielu, często odległych filogenetycznie gatunków zwierząt takich jak ssaki, ptaki czy ryby. Szereg opublikowanych artykułów oryginalnych, często interdyscyplinarnych, wskazuje na bardzo cenioną w świecie nauki umiejętność współpracy z innymi zespołami badawczymi. W związku z powyższym **całość dorobku naukowego dr Mateusza Mikiewicza oceniam bardzo wysoko.**

Ocena aktywności naukowej albo artystycznej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Dr Mateusz Mikiewicz odbył w 2019 r. **trzymiesięczny staż naukowy** w Zakładzie Patomorfologii i Weterynarii Sądowej Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych Zwierząt Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie, gdzie rozwijał swoje umiejętności w zakresie badań diagnostycznych i naukowych, obejmujących materiał sekcyjny oraz biopsyjny pochodzący od zwierząt towarzyszących i gospodarskich, ze szczególnym uwzględnieniem zmian

nowotworowych, zapalnych i zwyrodnieniowych. Kandydat nie odbył co prawda długoterminowego stażu w uczelni poza granicami kraju, jednak podnosił swoje kwalifikacje zawodowe w postaci zagranicznych kursów i szkoleń wymienionych w kolejnym podrozdziale.

Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego

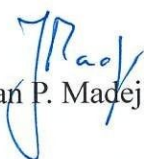
W ramach działalności dydaktycznej Habilitant m. in. brał udział w realizacji przedmiotu Patomorfologia I, II, III dla studentów III i IV roku kierunku Weterynaria, pełnił funkcję Zastępcy Opiekuna Roku oraz koordynatora przedmiotu Patomorfologia I. Kandydat jest członkiem: Polskiego Towarzystwa Patologów, Polskiego Towarzystwa Reumatologów, European Society of Veterinary Pathology (ESVP), a w roku akademickim 2014/2015 zasiadał w Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. doktorantów oraz Uczelnianej odwoławczej Komisji Stypendialnej. Wykonał 23 recenzje artykułów naukowych w cenionych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym oraz pełnił funkcję Redaktora gościnnego w wydaniu specjalnym czasopiisma Animals. Ponadto aktywnie prowadzi działalność diagnostyczną jako patomorfolog. Kandydat odbył również 5 zagranicznych kursów i szkoleń podnoszących kwalifikacje zawodowe oraz uzyskał tytuł specjalisty z zakresu „Chorób zwierząt nieudomowionych”. Ponadto, jest współautorem 13 doniesień zaprezentowanych na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych.

Wśród innych istotnych osiągnięć Kandydata należy wymienić kierowanie projektem badawczym Miniatura 5 pt. „Charakterystyka wybranych białek prognostycznych i predykcyjnych we włókniakomięsakach poiniekcyjnych u kotów” (Nr DEC-2021/05/X/NZ4/00037) oraz otrzymanie „Naukowego Grantu Rektora” na projekt badawczy pt. „Ocena ekspresji wybranych cytokin i białek regulatorowych we włókniakomięsakach poiniekcyjnych u kotów – badania wstępne”. Za osiągnięcia naukowe Habilitant dwukrotnie otrzymał nagrodę Rektora Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego oraz stypendium David-Thompson DVM Foundation.

Wniosek końcowy

Na podstawie analizy i pozytywnej oceny przedłożonego dorobku naukowego, w tym cyklu powiązanych tematycznie publikacji, stwierdzam, że **osiągnięcia naukowe dr Mateusza Mikiewicza stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny weterynaria i spełniają kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2024 r. poz. 1571)** i wnioskuję do Wysokiej Rady Naukowej Dyscypliny Weterynaria UWM o podjęcie dalszych czynności w postępowaniu o nadanie dr Mateuszowi Mikiewiczowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria.

Jednocześnie, ze względu na imponujący dorobek naukowy Kandydata, zwracam się z wnioskiem do Wysokiej Rady Naukowej Dyscypliny Weterynaria UWM o wyróżnienie osiągnięcia naukowego stosowną nagrodą.


dr hab. Jan P. Mańej, prof. uczelni